

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ξενοφώντος 15^Α | 10551 Αθήνα

20.01.2018

Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική

Όπως έχει γίνει γνωστό, κατά την τελευταία συνάντηση στην έδρα του Ο.Η.Ε. στη Νέα Υόρκη μεταξύ του ειδικού διαπραγματευτή Μάθιου Νίμιτς, του Έλληνα πρέσβη επί τιμή Αδαμάντιου Βασιλάκη και του εκπρόσωπου της κυβέρνησης των Σκοπίων, πρώην πρέσβη στην Ουάσιγκτον, Βάσκο Ναούμοφσκι τέθηκε από τον πρώτο μία δέσμη προτάσεων για το όνομα της γείτονας χώρας, τόσο στα αγγλικά όσο και στα σλαβικά.

Μένοντας σταθερός στις δηλώσεις του με τις οποίες χαρακτήρισε μη ρεαλιστικό να μην υπάρχει το όνομα Μακεδονία στη λύση, ο κ. Νίμιτς πρότεινε, σύμφωνα και με μέσα ενημέρωσης των Σκοπίων (<https://www.mkd.mk/makedonija/politika/nova-severna-vardarska-gorna-ili-skopje-na-latinica-se-predlozhenite-dodavki-na>), πέντε ονόματα. **Και στα πέντε περιλαμβάνεται ο όρος «Μακεδονία»** και είναι: Republika Nova Makedonija (Δημοκρατία της Νέας Μακεδονίας), Republika Severna Makedonija (Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας), Republika Gorna Makedonija (Δημοκρατία της Άνω Μακεδονίας, Republika Vardarska Makedonija (Δημοκρατία της Μακεδονίας του Βαρδάρη), Republika Makedonija (Skopje), Δημοκρατία της Μακεδονίας (Σκόπια).

Θυμίζουμε σε όλους ότι στις 13 Απριλίου 1992 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών των κομμάτων υπό την προεδρία του Κωνσταντίνου Καραμανλή, τότε Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας. Στη σύσκεψη μετείχαν οι τότε πολιτικοί αρχηγοί: ο πρωθυπουργός και πρόεδρος της Ν.Δ. Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Ανδρέας Παπανδρέου, η πρόεδρος του Συνασπισμού Μαρία Δαμανάκη και η γενική γραμματέας του Κ.Κ.Ε. Αλέκα Παπαρήγα. Στον Τύπο δημοσιεύθηκαν πολλές πληροφορίες, τόσο την εποχή εκείνη όσο και μετέπειτα, εφόσον τα πρακτικά προβλέφθηκε να μη διθούν στη δημοσιότητα. Μετά τη λήξη της σύσκεψης ο τότε γενικός γραμματέας της

Προεδρίας της Δημοκρατίας, Πέτρος Μολυβιάτης δήλωσε πως «σχετικά με το θέμα των Σκοπίων, η πολιτική ηγεσία της χώρας, με εξαίρεση το Κ.Κ.Ε., συμφώνησε ότι **η Ελλάδα θα αναγνωρίσει ανεξάρτητο κράτος των Σκοπίων μόνον αν τηρηθούν και οι τρεις όροι που έθεσε η Ε.Ο.Κ., στις 16 Δεκεμβρίου 1991**, με την αυτονόητη διευκρίνιση ότι στο όνομα του κράτους αυτού δεν θα υπάρχει η λέξη «Μακεδονία».

Περί τα τέλη Απριλίου του 1992 όταν το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων ήταν και πάλι στο επίκεντρο, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δήλωνε φανερά συγκινημένος: «Ελπίζω ότι οι σύμμαχοι και συνεταίροι μας θα καταλάβουν επιτέλους ότι δεν υπάρχει παρά μία Μακεδονία και η Μακεδονία αυτή είναι ελληνική».

Σήμερα, 26 χρόνια μετά τα παραπάνω και μια δεκαετία από την κορυφαία διπλωματική κατάκτηση του τότε Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή στο Βουκουρέστι, με θλίψη διαβάζουμε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών εκτενή αναφορά στο ιστορικό του «Ζητήματος του Ονόματος της ΠΓΔΜ» (<http://www.mfa.gr/to-zitima-tou-onomatos-tis-pgdm/>) «*Η Ελλάδα είναι σταυρερή στην ειλικρινή επιθυμία της για την επίτευξη μιας βιώσιμης συμφωνίας στο ζήτημα του ονόματος της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Η Ελληνική Κυβέρνηση έχει προτείνει ένα ρεαλιστικό και βιώσιμο πλαίσιο διευθέτησης, το οποίο στοχεύει στην εξεύρεση οριστικής λύσης στο θέμα του ονόματος. Η θέση μας είναι σαφής: σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν από τη λέξη «Μακεδονία» που θα ισχύει έναντι όλων (erga omnes), για κάθε χρήση, εσωτερική και διεθνή...*».

Η μεταβολή των θέσεων της Ελλάδας αποτελεί το μέτρο σύγκρισης της ιστορικής και εθνικής ευθύνης των, εκάστοτε, κυβερνώντων.

Αλήθεια, ποια μέτρα διασφάλισης απαιτεί η σημερινή ελληνική κυβέρνηση από την κυβέρνηση των Σκοπίων, ώστε να μην υπάρχουν αλυτρωτικές προσδοκίες ή/και εδαφικές διεκδικήσεις, καθώς και μη χρήση συμβόλων που να παραπέμπουν σε τέτοιες διεκδικήσεις από τη γείτονα χώρα;

Οι εργαζόμενοι δεν ασκούν διπλωματία ούτε χαράσσουν εξωτερική πολιτική, διατηρούν όμως το δικαίωμα να εκφράζουν την κριτική άποψή τους και την αντίθεσή τους σε πολιτικές που αποτυπώνουν υπαναχώρηση από εθνικές θέσεις.

Για εμάς, τους εκπαιδευτικούς μέλη της Δημοκρατικής Ανεξάρτητης Κίνησης Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης η επιλογή είναι σαφής και διαχρονική. Λόγοι ιστορικοί, εθνικοί, πολιτιστικοί, πολιτικοί οδηγούν σε μία μόνο λύση:

Καμία χρήση του όρου «Μακεδονία» στην ονομασία της γείτονος χώρας.

Δεν έχουμε δικαίωμα να ξεχνάμε ότι από το 1903 έως το 1908 αφανείς πρωταγωνιστές του Μακεδονικού Αγώνα ήταν και εκπαιδευτικοί οι οποίοι συνδύαζαν τη διδασκαλία με την ενεργή συμμετοχή τους στον αγώνα ως καθοδηγητές, οργανωτές ή μεταφορείς οπλισμού. Με τις πράξεις ανδρείας και τις δράσεις τους οι Μακεδονομάχοι εκπαιδευτικοί (άνδρες και γυναίκες) αποτέλεσαν τον συνδετικό κρίκο της γενικότερης εκπαίδευσης των μαθητών με την ενδυνάμωση για την επικράτηση και εδραίωση της εθνικής συνείδησης.

Καλούμε, σήμερα, τους Έλληνες εκπαιδευτικούς, μακριά από ακραίες εθνικιστικές ρητορικές και ευκαιριακές «κορώνες» πολιτικής εκμετάλευσης να αντισταθούν με τη στάση και τη φωνή τους στην εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας.

Από τη Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.